

فراوان آن هستند) از قرار هر کیلو ۱۵۰۰ تومان در میوه فروشی ها خودنمایی می‌کند.

انار افغانستان هم در بسته‌های شکیل قرمز و سفید (انصافا یکی از آنها کرم گلوگاه ندارد) به قرار هر کیلو ۳۰۰۰ تومان در بازارهای مصرف عرضه می‌شود؛ در حالی که انار یزد و ساوه و کاشان تضعیف می‌گردد.

به عبارتی می‌توان گفت واردات بی‌رویه برخی اقلام استراتژیک و غیراستراتژیک و حتی بعضا غیرضروری و تجملی توسط وزارت بازرگانی و بدون هماهنگی با سیاست‌های وزارت جهاد کشاورزی خود به خود رویه‌ای غلط و نادرست را به بخش کشاورزی تزریق نموده و سیاست‌های جهاد کشاورزی را تحت تاثیر قرار داده است. از طرفی به دلایل نامعلوم، وزارت جهاد کشاورزی دنباله‌رو وزارت بازرگانی شده است.

کشت پنبه، چغندر قند، کلزا و سایر دانه‌های روغنی، برنج و چندین و چند محصول دیگر و صنایع نساجی، قند و شکر، روغن کشتی و ... نیز متأثر از این سیاست‌های یک جانبه و بدون هماهنگی با وزارت جهاد کشاورزی است.

در این خصوص تشکیل کار گروهی متشکل از نمایندگان وزارت جهاد کشاورزی و بازرگانی و تشکل‌های تولیدکنندگان، توزیع‌کنندگان، واردکنندگان و صادرکنندگان محصولات استراتژیک جهت تعیین سیاست‌های صحیح در بخش کشاورزی و بازرگانی الزامی و حیاتی به نظر می‌رسد و گر نه از این رهگذر هیچیک از طیف‌های زنجیره تولید تا مصرف، طرفی نمی‌بندند.

مگس مدیترانه‌ای در ایران

«مگس مدیترانه» به عنوان یکی از مهمترین آفات قرنطینه‌ای، خود را در سال ۸۵ در باغات مرکبات نشان داد و اینک متأسفانه گزارش رسیده است که برخی از باغات مرکبات شهرهای استان مازندران به این معضل آلوده شده و این آلودگی گسترده می‌باشد و احتمالاً به استان فارس نیز رخنه کرده است. در حالی که آفت در سال ۵۴ کنترل شد و در اوایل دهه ۶۰ نیز سرکوب گردید.

یادمان باشد مگس مدیترانه‌ای به عنوان یک آفت پلی فاز (با ۲۰۰ میزبان مختلف) می‌تواند اکثر محصولات سردرختی از جمله مرکبات، خرما، سیب درختی، گلابی، انار، هلو و صیفی‌جات و ... را مورد حمله قرار دهد.

متأسفانه یا گزارش کار و اطلاع‌رسانی خوبی در این مورد صورت نگرفته یا عملکرد کارشناسان و مدیران، دلسوزانه و یا کارآمد نبوده است که مگس مدیترانه‌ای در این ایام حساس صادرات مهندس اسکندری ترکتازی می‌کند.

هنر واردات

وزارت بازرگانی خبری خوش در بوق و کرنا کرده است که «تعرفه واردات میوه کاهش» یافت.

باغداران مرکبات شمال در داغ ارزانی مرکبات و کیوی می‌سوزند در حالی که سال گذشته برف و سرما نه تنها میوه که درختهای آنان را نیز نابود کرد.

امسال که باغداران شمال امیدوار به جبران برخی از هزینه‌های تولید (نه سودآوری) بودند و با خرید جعبه و اجاره فضای سردخانه خود را برای بازاریابی آماده می‌کردند کیوی از رونق صادرات افتاد و قیمت خرید کیوی در باغات از ۶۰۰ تومان به ۳۰۰، ۴۰۰ و ۲۰۰ تومان کاهش یافت. نارنگی داخلی به یمن برکت واردات به هر کیلو ۱۰۰ تومان در باغات در شمال رسید. خریداران هنگامی که کاروانهای واردات را دیدند از خرید منصرف شدند و اینک باغداران و فعالان خطه‌ی شمال نمی‌دانند از برف و یخبندان بنالند یا از وزارت بازرگانی یا موافقت‌ها و سکوت وزارت جهاد کشاورزی؟

۱۲۰۰/۰۰۰ تن برنج وارداتی و ۵۰۰/۰۰۰ تن نیاز

برنج کاران کشور که عمدتاً در استان‌های شمالی فعال هستند با دوگونه‌گویی مسوولان مواجه شده‌اند.

وزیر بازرگانی در حاشیه سفر دولت به استان مازندران گفته است سالانه یک میلیون و ۲۰۰ هزار تن کسری برنج داریم در حالی که بررسی آمار سالهای ۸۵ و ۸۶ نشان می‌دهد با توجه به خشکسالی سال زراعی، کسری برنج بین ۴۰۰ و نهایتاً ۵۰۰ هزار تن بیشتر نخواهد بود و تولید برنج کاهش چندانی نداشته است.

اما همین اعلام نظر باعث می‌شود تا برنج ایرانی به مرز ۴۰۰۰ تومان در هر کیلو برسد و از طرفی افزایش واردات برنج علاوه بر اینکه موجب گران خریدن از خارج (برنج تنی ۳۰۰ دلار متأسفانه تا ۹۰۰ دلار نیز رسید) و سودبردن سوداگران جهانی و از طرفی ایرانی شد.

به راستی واردات ۱ میلیون و ۲۰۰ هزار تن برنج و تعهد برای رسیدن به خودکفایی برنج پس از ۳ سال صادرات مهندس اسکندری چگونه قابل توجیه است.

واردات میوه‌هایی که نیاز نداریم

واردات میوه‌های خارج از فصل و عادت دادن مردم (بخوانید اقلیت ثروتمند) به تناول پرتقال، نارنگی در تابستان و گلابی و انگور در زمستان هیچگونه توجیهی جز هدر دادن منابع مالی کشور در پی ندارد.

اخیراً محصول «به» از ترکیه به ایران سرازیر شده و گوجه‌فرنگی تولید همسایه ترک (در حالی که گلخانه‌های کشور در حال تولید

وزارت بازرگانی خط مشی کشاورزی را تعیین می‌کند!؟